

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204824
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8816204824.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Y. T. T., D..T., P.Á. XX, XXX XX P., S.: XX XXX XXX, proti žalovanej: Q. Q., V.. XX.X.XXXX, P. Š. XXX/XX, XXX XX L. V. B., o zaplatenie 10.391,73 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

Žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovanej n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú a pôvodne žalovaného v 2. rade D. X. zaplatiť mu sumu 10.391,73 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.434,77 eur od 1.7.2015 a trovy konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2768580 1 01 bola s dlžníkom A. Q. a žalovanými uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 2768580 9 02 a stavebnom úvere č. 2768580 1 01 zo dňa 15.05.2006, v súlade s ktorou poskytol žalobca dlžníkovi a žalovanej mimoriadny medziúver vo výške 9.958,18 eur. Dlžník a žalovaná sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 7,49 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 62,17 eur a do nasporenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelne mesačné vklady vo výške 49,79 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník a žalovaná zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p.a. a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 87,13 eur. Pôvodne žalovaný v 2. rade prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojia dlžník a žalovaná- Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 10.08.2012 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovanú, aby v 7-dňovej lehote vrátila zostatok úveru. Žalovaná peňažné prostriedky nevrátila. Účinnosťou odstúpenia sa rozumie deň, kedy bolo odstúpenie od zmluvy doručené podľa úverovej zmluvy všetkým žalovaným. Účinnosť odstúpenia nastala dňa 01.12.2012. Dlžná suma ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy predstavuje sumu 8 258,46 eur. V súlade s právnymi predpismi úročí žalobca celý zostatok dlhu odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. Ku dňu 30.06.2015 je výška pohľadávky 10 391,73 eur, pričom pozostáva z istiny 8 434,77 eur, 9 % p. a. úroku z omeškania od 02.12.2012 do 30.06.2015 vo výške 1 956,96 eur.

3. Uznesením zo dňa 3.9.2015 č.k. 4C/273/2015- 26 súd konanie proti D. X. ako pôvodne žalovanému v 2. rade zastavil s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobu žalobcu proti žalovanej vylúčil na samostatné konanie.

4. Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadřila.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 15.5.2006, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby účinnými od januára 2009, odstúpením od zmluvy zo dňa 10.8.2012, výpisom z účtu odstúpeného medziúveru a písomnými podaniami žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako spoludlžník uzavreli dňa 15.5.2006 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „úverová zmluva“). V zmysle čl. I zmluvy na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy poskytne žalobca ako veriteľ dlžníkom mimoriadny medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Podľa bodu 1. predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod číslom 2768580 9 02 vo výške 9958,18 eur (300.000 Sk), ktorý sa po pridelení cieľovej sumy a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok zmení na stavebný úver pod číslom 2768580 1 01 vo výške 5974,90 eur (180.000,-Sk). V bode 2. bol definovaný účel mimoriadneho medziúveru ako aj stavebného úveru s tým, že dlžník je dohodnutým účelom viazaný.

7. Podľa čl. II. zmluvy - časť mimoriadny medziúver základom pre poskytnutie mimoriadneho medziúveru je uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení a uhradenie poplatku za uzatvorenie zmluvy, mimoriadny medziúver sa poskytuje do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Dlžník bol povinný v súlade so zmluvou, zmluvou o stavebnom sporení a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení poukazovať pravidelné mesačné vklady na účet zmluvy o stavebnom sporení vo výške 49,79 eur. Dlžník sa zároveň zaviazal splatiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku, výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 7,49 % p.a. ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmysle bodu 1. čl. II. do nasporovania 40 % cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 49,79 eur. Podľa bodu 2. do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 62,17 eur.

8. Podľa čl. III. zmluvy Zabezpečenie bod 1. písomným prehlásením preberá ručiteľ v prípade, že úver zabezpečený aj záväzkom ručiteľa, voči veriteľovi povinnosť vyplývajúcu z ručenia.

9. Ako vyplýva z čl. V. zmluvy Práva a povinnosti zmluvných strán zmluvné strany sa zaviazali plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy a zo Všeobecných podmienok. Dlžník sa najmä zaviazal všetky splátky mimoriadneho medziúveru, resp. stavebného úveru uhradiť včas a riadne. Veriteľ sa zaviazal pri splnení zákonných predpokladov a Všeobecných podmienok poskytnúť dlžníkovi stavebný úver.

10. V zmysle čl. VI. zmluvy Omeškanie splácania ak je dlžník v omeškaní so splátkou, má veriteľ právo účtovať si 3% p.a. úrok pri stavebnom úvere a 5% p.a. úrok pri mimoriadnom medziúvere z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zameškaných splátok. V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

11. Podľa čl. VII. bod 1. zmluvy Odstúpenie od zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

12. Podľa bodu 2. písm. i) čl. VII. zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nesplnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

13. V zmysle bodu 4 písm. a) čl. VII. zmluvy pre mimoriadny úver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. Všeobecných podmienok, ako aj v prípade, že dlžník je v omeškaní s dvomi pravidelnými mesačnými vkladmi na zmluvu o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako dva mesiace.

14. Podľa bodu 5. čl. VII. zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

15. Podľa bodu 7. čl. VII. zmluvy odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane. Všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, po oznámení na adrese uvedenej v tejto zmluve alebo pri zmene adresy na dodatočne klientmi písomne oznámenú adresu pre doručovanie. V prípade vrátenia zásielky bez jej uloženia na pošte z dôvodu, že sa dlžník na adrese nezdržiava, je odsťahovaný, alebo neznámy, sa zásielka považuje za doručenú v deň, keď sa táto vrátila veriteľovi.

16. V zmysle bodu 8. čl. VII. zmluvy po odstúpení od zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3% p.a. úrok z omeškania a pri medziúvere 5% p. a. úrok nad dohodnutú úrokovú sadzbu z celého zostatku dlhu.

17. Právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších noviel a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení (čl. VIII bod 1 zmluvy).

18. V zmysle bodu 4. článku VIII zmluvy, dlžník, resp. dlžníci vyhlasujú, že pri práve na peňažné plnenie z tejto zmluvy, práve na vrátenie celého zostatku úveru a práve na vrátenie bezdôvodného obohatenia po odstúpení od tejto zmluvy, v zmysle § 401 Obchodného zákonníka predlžujú zákonnú premlčaciu dobu na 10 rokov od doby, keď začne prvý raz plynúť. Ak je záväzok zabezpečený ručiteľom, ručiteľ berie na vedomie, že sa voči nemu právo veriteľa nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

19. Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej len „Všeobecné podmienky“), úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho častí.

20. V zmysle čl. XIX. bod 2. písm. a), d) a i) Všeobecných podmienok - Porušenie zmluvných podmienok a okamžitá splatnosť ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak stavebný sporiteľ, spoludlžník alebo ručiteľ prestane splácať stavebný úver a ak stavebný sporiteľ nespĺňa dohodnuté všeobecné podmienky alebo nedodrží dohodnuté záväzky zmluvy o úvere je stavebná sporiteľňa oprávnená postupovať v zmysle bodu 3 tohto článku.

21. Ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä, jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorá ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru, vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť. Stavebná sporiteľňa má v týchto prípadoch právo účtovať si aj úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zostatku dlhu a zameškaných splátok, dohodnutý v úverovej zmluve. (čl. XIX. bod 3 písm. b), c) Všeobecných podmienok).

22. Podľa čl. XXIII. bod 1. a 2. Všeobecných podmienok, stavebný sporiteľ je povinný platiť stavebnej sporiteľni ceny za služby poskytované stavebnou sporiteľňou v súlade so Sadzobníkom poplatkov platným v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo ceny dohodnuté v zmluve. Ak nie je dohodnuté inak, ceny sú splatné ku dňu uvedenému Sadzobníku a pokiaľ taký údaj neobsahuje, tak sú splatné v deň, keď je spoplatňovaný úkon stavebnou sporiteľňou vykonaný.

23. V zmysle čl. XXIII. bod 4. a 5. Všeobecných podmienok stavebná sporiteľňa účtuje poplatok za vedenie účtu stavebného sporenia vo výške stanovenej sadzobníkom poplatkov na účtoch stavebných sporiteľov vždy na začiatku kalendárneho roka a vždy pri vzniku nového účtu, pričom je za týmto účelom oprávnená použiť peňažné prostriedky na účte stavebného sporiteľa. Stavebná sporiteľňa je oprávnená jednostranne meniť výšku cien v Sadzobníku.

24. Listom označeným ako odstúpenie od zmluvy zo dňa 10.8.2012, žalobca žalovanej oznámil, že napriek upozorneniam, riadne a včas neuhradili splátky a zostávajú v omeškaní na účte stavebného

sporenia s viac ako dvoma vkladmi po dobu dlhsiu ako dva mesiace a na účte mimoriadneho medziúveru s viac ako dvoma splátkami, v dôsledku čoho veriteľ odstupuje od zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 2768580 9 02 a stavebnom úvere č. 2768580 1 01 zo dňa 15.5.2006 a zároveň požiadal o okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v lehote 7 dní od doručenia listu. Dlžná suma ku dňu 10.8.2012 predstavovala sumu 8258,46 eur. Žalobca zároveň dlžníkov upozornil, že ak dlh v stanovenej lehote neuhradia, pristúpi k vymáhaniu pohľadávky v zmysle platnej právnej úpravy. Podľa pripojenej kópie doručenky žalovaná prevzala odstúpenie od zmluvy dňa 17.8.2012.

25. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 18.8.2016 uviedol, že čerpanie finančných prostriedkov medziúveru sa uskutočnilo dňa 18.05.2006 v sume 7.966,54 eur, dňa 14.07.2006 v sume 1.858,86 eur, dňa 18.05.2006 na poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 116,18 eur a poplatok za vydanie biankozmenky 16,60 eur v súlade s čl. II. Zmluvy o úvere. Od čerpania do odstúpenia od zmluvy boli poukázané úhrady v celkovej výške 3 982,77 eur. V prípade, že by boli splnené podmienky zákona o stavebnom sporení a Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 15.05.2006, nastala by zmena medziúveru na stavebný úver, pre ktorý bola dohodnutá mesačná splátka istiny aj úrokov. Z dôvodu porušenia zmluvných podmienok (omeškanie so splácaním), nedošlo k zmene medziúveru na stavebný úver. Dlžníci riadne a včas plnili svoje záväzky do novembra 2011 a ku dňu odstúpenia od zmluvy boli splnené podmienky podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na omeškanosť so splátkami od decembra 2011 odstúpil žalobca dňa 10.08.2012 od zmluvy o úvere v zmysle ust. § 506 Obchodného zákonníka. Odstúpenie od zmluvy a jeho účinnosti sa spravuje podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaná si prevzala zásielku dňa 17.08.2012, čím sa odstúpenie od zmluvy stalo účinným v zmysle čl. VII. 7 zmluvy o úvere. Do 01.12.2012 sa dlžná suma určila 7,49 % p.a. úrokom. Od 02.12.2012 žalobca úročí pohľadávku 8.434,77 eur pozostávajúcu z nezaplatenej istiny 7.200,87 eur, nezaplatené úroky 7,49 % p.a. vo výške 807,06 eur a nezaplatené poplatky za vedenie účtu, upomínanie vo výške 426,84 eur, zákonným úrokom z omeškania vo výške 9%, nakoľko k prvému omeškaniu došlo dňa 16.12.2011, kedy základná sadzba ECB bola vo výške 1%. Žalovaná suma 10.391,73 eur pozostáva z istiny 8.434,77 eur a 9 % p.a. úroku z omeškania vo výške 1.956,96 eur.

26. V písomnom podaní zo dňa 13.10.2016 žalobca uviedol, že od čerpania medziúveru (18.05.2006) do odstúpenia od zmluvy boli vykonané úhrady vo výške 3 982,77 eur vrátane započítania pohľadávky v sume 248,55 eur. Započítanie pohľadávky bolo vykonané na základe čl. XXIV. Všeobecných podmienok (február 2005) stavebná sporiteľňa môže zaúčtovať splatné nároky každého druhu na ťarchu účtu stavebného sporiteľa so súčasným právom ich inkasa. Stavebná sporiteľňa má právo použiť peňažné prostriedky na účtoch stavebného sporiteľa na započítanie proti akýmkoľvek svojim pohľadávkam, ktoré má voči stavebnému sporiteľovi, a to bez ohľadu na to, či pohľadávky stavebnej sporiteľne vznikli v súvislosti s vedením účtu stav. sporenia alebo z akéhokoľvek iného dôvodu, t.j. aj také, z ktorých niektorá ešte nie je splatná, alebo premičaná ako aj pohľadávky, ktoré nemožno uplatniť na súde.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. V zmysle prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008, a to § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

29. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 15.5.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

30. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného

zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

32. Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

33. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

35. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

36. Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. V zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

39. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

40. Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

41. V zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

42. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

43. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

44. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

45. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

46. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

47. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

48. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

49. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

50. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaná ako spoludlžník dňa 15.5.2006 uzavrela zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. 2768580 9 02 a stavebnom úvere č.

2768580 1 01. V zmysle zmluvy žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkom mimoriadny medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod číslom 2768580 9 02 vo výške 9958,18 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok zmení na stavebný úver pod číslom 2768580 1 01 vo výške 5974,90 eur. Žalovaná ako spoludlžník svoj záväzok riadne a včas neplnila a s jeho plnením sa dostala do omeškania.

51. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžníci podstatne porušili zmluvu, žalobca dňa 10.8.2012 od zmluvy odstúpil a zároveň žiadal o okamžité vrátenie celého zostatku úveru.

52. Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

53. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi stranami sporu sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

54. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne občianske právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk, 2009, str. 178).

55. Predmetná vec sa týka práva európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; ďalej „smernica“). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Je však potrebné uviesť, že ak sa neberie do úvahy výber sumy úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka.

56. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

57. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

58. Nebol dôvod považovať obchodnoprávnu úpravu za výhodnejšiu ani z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení predpokladala zároveň zosplatenie úveru.

59. Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.11.2013 sp.zn. 6Co/2/2013, prípadne na ďalšie rozhodnutia, v ktorých bola použitá na účely posúdenia dôsledkov odstúpenia od zmluvy v úverovom právnom vzťahu právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku napr. sp. zn. 6Co 81/2012, 6Co 113/2010, 6Co 218/2012, 6Co 224/2012. Ústavný súd takýto postup neoznačil za ústavne nekonformný

(napr. vec I. ÚS 402/2013), pričom išlo o zásadnú právnu otázku s dopadom na výsledok súdneho sporu (dualistická právna úprava odstúpenia a premlčania).

60. Sám zákonodarca pri spotrebiteľských úveroch, medzi ktoré patria aj úvery, neodkázal pri odstúpení od zmluvy na úpravu Obchodného zákonníka, ale odkazovou poznámkou pod č. 19 pri § 5 zákona č. 258/2001 Z.z. odkázal na právnu úpravu v Občianskom zákonníku, aj keď za spotrebiteľské úvery sa považujú aj úvery ako absolútne obchody a Obchodný zákonník má vlastnú úpravu odstúpenia od zmluvy. Aj keď podľa legislatívnych pravidiel vlády nemajú odkazové poznámky normatívnu povahu, uvedený odkaz zákonodarcu názory o absolútnej prednosti právnej úpravy obchodného práva na spotrebiteľské úverové vzťahy relativizuje.

61. Dodávateľ, ktorý naformuloval štandardnú typovú zmluvu, dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď, strata výhody splátok).

62. Ustanovenie čl. VII zmluvných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre spotrebiteľov nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 54 ods. 1, 5 a § 457 Občianskeho zákonníka.

63. Súd nijako nepopiera úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka. Prednosť však majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (predtým porov. § 23a zákona č. 634/1992 Z.z., ktorý za spotrebiteľskú zmluvu označil explicitne aj zmluvu podľa Obchodného zákonníka).

64. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti tomuto zákonu (rozumej Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ).

65. V zmysle čl. VII. zmluvy bod 1 „veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.“

66. Podľa čl. VII. zmluvy bod 6 „odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky.“

67. Ako vyplýva z čl. VII. zmluvy bod 10 „v prípade odstúpenia od tejto zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII. tejto zmluvy.“

68. Ako vyplýva zo znenia zmluvnej podmienky o odstúpení, táto zmluvná podmienka nie je vyvážená a naopak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navyše je nejasná a nezrozumiteľná v kontexte s ostatnými zmluvnými podmienkami a objektívne zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa. Slovom zákona (§ 54 ods. 1 OZ) ide o „odchýlenie sa v neprospech spotrebiteľa“, ktoré jednostranne zvyhodňuje iba veriteľa, zachováva všetky jeho práva. Veriteľ pritom nielenže zmluvu vytvoril, ale aj právny úkon odstúpenia naplnil, aj keď mal na výber iné inštitúty súkromného práva.

69. Dohoda o odstúpení zaväzuje žalovaných platiť úroky aj za obdobie, ktoré má ešte len nastať v budúcnosti. Teda odstúpením od zmluvy má veriteľ zachované všetky svoje práva, kým spotrebiteľ žiadne.

70. Spotrebiteľovi v dôsledku odstúpenia zanikajú všetky práva a vzniká len povinnosť jednorazového plnenia vrátane úrokov a poplatkov, ktoré celé príslušenstvo si veriteľ zúčtuje netransparentným spôsobom do jednej istiny a ďalej úročí navýšenou sadzbou. Poplatky si žalobca započítal z plnení už na začiatku právneho vzťahu. Formulárové znenie zachovania úrokov a dokonca ich navyšovanie po odstúpení od zmluvy odporuje aj kogentnému ustanoveniu § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré predpokladá presnú výšku úrokov z omeškania.

71. Odstúpenie od úverovej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, úverová zmluva by sa tak od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak by bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

72. Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je tak povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

73. Žalobcovi by teda aj v tomto prípade vznikol nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného záväzkového vzťahu.

74. V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

75. Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

76. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

77. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

78. V danom prípade žalobca sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení z predmetnej zmluvy o úvere dozvedel v deň odstúpenia od zmluvy, teda 10.8.2012. Žalovaná predmetné odstúpenie od zmluvy prevzala dňa 17.8.2012, teda v uvedený deň nadobudlo odstúpenie od zmluvy účinnosť.

79. Pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa (pozri. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012).

80. Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia.

81. Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňa 18.8.2012 a uplynula 18.8.2014. Žaloba na súd bola podaná až 20.7.2015, teda po jej uplynutí. Vzhľadom na uvedené, musel súd žalobu z dôvodu premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

82. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov

zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

83. Aj v prejednávanom prípade má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

84. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

85. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

87. Žalobu žalobcu súd zamietol v celom rozsahu, žalovanej tak patrí plná náhrada trov konania. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Okrem toho súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 4, kde je uvedená analógia iuris, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že žalovaná nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.